

Scénář 1. den (12. 8. 2023) — Brigáda a prázdniny

A: Čau děcka!

D: Děti, rád vás vidím! ... No vy jste za ten rok zase tak zestáry.

A: Tyjo, mně se zdá, že hlavně vyrostly dědo.

D: No, vždyť to jsem myslel.

A: A jaká byla cesta? ... *děti hučí* ...

D: No tak, jsme tady, takže byla úspěšná. A co jinak? Prázdniny jste přežili? ... Aničko, tak pověz, copak jsi dělala o prázdninách?

A: Dědo, neuvěříš!

D: Ale určitě uvěřím, Aničko, ty jsi totiž schopná všeho!

A: Chodila jsem na brigádu...

D: Tak to nevěřím.

A: Je to tak!

D: No tak povídej. ... ↑ ale nepřeháněj!

A: To se teda podrž, pracovala jsem od rána do večera v kuchyni.

D: Ehh! Tím pracovala myslíš vymetala spíže?

A: To byla má forma uklízení.

D: A co dalšího jsi dělala?

A: Škrábala jsem celých 40 kg brambor, ...

D: — pomalé zděšené otočení na Aničku

A: ... naklepávala a obalovala 100 řízků ...

D: — pomalé otevírání pusy

A: ... rozklepávala 90 vajec ... a taky myla stále nádobí. Dokonce se mi dělaly varhánky! A ty se mi dělají jen když se čvachtám hodiny ve vaně! uff

D: Tak tomu říkám tvrdá práce. Hmm

A: Já zase otročina.

D: Víš Aničko, práce...

A: otročina!

D: vzdech Práce je matka pokroku la většinou nebývá příjemná ↓ tak jako třeba polehávání u telky. Hold občas musíš obětovat své pohodlí a...

A: budu testovat matrace.

D: Co?

A: Budu testovat matrace ... a mám práci, kde neztratím pohodlí.

D: No dobře, Aničko, to spolu probereme zase jindy. ↑ Teď bychom ještě mohli dětem říct o naší krásné společné túře po horách, kterou jsme tak dlouho odkládali.

A: Už chápu proč. hrmr

D: Prostě chci říct, jak se nám to spolu krásně šlapalo.

A: Když myslíš.

D: Já nemyslím. Já vím!

A: Taky nezapomeň zmínit, že jsi mě v půlce jednoho „překrásného“ megakopce nechal.

D: (provinile) ↓ Myslel jsem, že když říkáš, že to balíš – tak že to jsou jen bláboly. No a tak jsem použil osvědčenou rodičovskou metodu ... no a ... nechal tě, ... at' mě pak s brekem doženeš.

A: A kouknout se za sebe, když už celých 10 minut za tebou nikdo s brekem nepřibíhá, tě ne-na-pad-lo?

D: ... Ne. ↑ To krásné ticho se o to postaralo.

A: *nevěřicně otevřená pusa* A navíc, už nejsem žádné malé dítě.

D: ... No tak tím spíš, ne?

A: No, naštěstí jsem si ještě z posledních sil byla schopna houknout o pomoc jednomu tamějšímu horalovi, který zdolával hory jako kdyby to byla rovinka do cukrárny.

D: Cukrárna ... ty tvoje přirovnání.

A: Dědo, ty nemáš co říkat, ty jsi tam taky myslel víc na cukrárnu, než na cestu...

... Děcka!!, víte, kde jsme dědu našli? Pod kořeny!

D: ↓ Tak není se čemu divit, cesta byla po dešti poněkud kluzká a mé tělo je ke stáru menší a menší. Takže to, že jsem zahučel pod kořeny není nic zvláštního.

A: Zvláštního už na tom rozhodně nic není, dědo, v tom tě předběhla LE-GEN-DÁR-NÍ paní Zdena.

D: Kdo že?

A: Ale taková bábinka, která si zahrála na přežití v divočině.

D: Ehm, dobře.

A: Ale jinak to byla vsutku nádherná podívaná, dědo. No takže jsme nakonec zachraňovali i dědu a pak nám horal Tonda dal horalky na doplnění energie. *zasněně* Hotovej zachránce!

D: Takže výlet se ti nakonec vlastně líbil.

A: Nakonec moc.

D: Tak vidíš.

A: Ale stejně tábor bude nejvíc užitej týden ze všech!

D: To budu jen rád Aničko, a taky to tak vidím.

A: Vzhůru za dobrodružstvím, děti.

D: Startujeme, tábor startujeme.

A: Jedééém

— *Zmizí společně rychle dolů.*

Scénář 2. den (13. 8. 2023) — Levely

D: Čau děcka! Tak jak jste si užily dnešní první CELÝ den?

— *děcka něco říkají*

D: To jsem rád, ale ehm ... neviděli jste Aničku? Od posledního levelu jsem ji neviděl. Ani na večeři se neukázala a to se jí vůbec nepodobá!

A: *zadýchaně* Čau děcka (*otočí se na dědu*) Ahoj, dědo. Jsem tu.

D: Kdepak ses cestou zadržla?

A: Můžeš si vybrat, těch míst je.

D: Co tím myslíš?

A: Nejdřív jsem spadla Gádům do přístřešku.

D: Á, ale to nebyl přístřešek, to byl hotový betlém!

A: Ale na výtvar Ašerek to nemělo. Těm se povedlo udělat překrásný přístřešek bez střechy.

D: Přístřešek bez střechy?

A: To nebyl přístřešek, to byl pří-ek!

D: OK. Noo ale takové ležení pod hvězdnou oblohou může být velmi povznášející.

A: Protože ti nic nad tebou nebrání se povznést!

D: To za mých mladých let jsme spávali v příkopech pod širákem a místo polštářů měli kameny.

A: Tak to se asi Izachaři inspirovali od vás.

D: No a co byla další příčina tvého zdržení?

A: Drala jsem se bažinou.

D: Na to mám taky krásné vzpomínky.

A: Ale nebyla jsem jediná, pár stop tam už bylo přede mnou.

D: No ale proč jsi šla dál do té bažiny, a nevylezla jsi prostě ven jako ostatní?

A: Noooo víš, dědo, já jsem chtěla potkat Shreka.

D: — pauza Ty máš na všechno odpověď.

A: A když už jsem se vyhrabala z bažiny, tak mě hned pohraniční stráž lapila do sítě.

D: Slyšel jsem že statečné Šimeonky své vedoucí vysvobodily. Tebe nikdo zachránit nepřišel?

A: Ne, nechali mě tam.

D: Mám se vůbec ptát na ten poslední level?

A: Ten byl ze všech nejlepší.

D: Tak spust'.

A: Už všichni čekáte, že jsem spadla do vody, že?

D: Tak to se od tebe očekává, Aničko. Takže jsi opravdu nespada?

A: Spadla.

D: Takže spadla nebo nespada?

A: Spadla, ale do rukou mého statného zachránce.

D: Čož byl... ?

A: Levelisto-horal Tonda.

D: Takže sis nesmočila ani nožku?

A: Bohužel dokonce dvě. Horal Tonda mě hned zase pustil, ať si ten potok přebrodím sama.

D: Tak tos měla opravdu náročný první den.

A: Ale nejvíc mě stejně mrzí ta zmeškaná večeře.

D: Neboj, myslel jsem na tebe. Až se teď rozloučíme, doženeš to, co jsi zameškala.

A: Dědo, ty jsi zlatej!

D: Děti držte se. Buďte silní jako ti, kdo po asfaltu a kamenech dorazili až domů bez bot!

A: A dobrou chuť, pokud právě večeříte.

D: A dobrou noc vám všem.

A: *zívá* Dobrou noc.

D: *zívá*

3. den (14. 8. 2023) — Slonova píseň učedníků

A: Čau Děcka.

D: Vítejte v naší tólkšou.

A: Šou, nešou. Já jsem si přišla postěžovat.

D: Jako dycky!

A: Ty levelisti se snad už úplně zbláznili. Druhý den, a já jsem už potřetí ve vodě.

D: No tak snad to nebude tak zlé.

A: Snaží se z nás udělat lachtany!

D: Uklidni se, a řekni, co se stalo.

A: Museli jsme se celí ponořit do vody!

D: Úplně celí?

A: Až po nos.

D: Po nos – no to jste byli jako sloni. Ti, když se chtějí napít, tak si musí strčit nos do vody – chobot do vody. A pak si vodu frknout do pusy.

A: Ale to rozhodně nebylo všechno!

D: Tak tak povídej dál?

A: Naskládali nás jednu za druhou. Řekli, že prý když budeme šikovní, tak se ani nenamočíme, a pak mi dali do ruky kýbl větší než jsem já. A abych z něj lila vodu do malinkýho kyblíčku.

D: Takže jste si vlastně lili vodu na záda?

A: Jo!

D: No tak to jste byli jako sloni. Když se sloni chtějí osprchovat, tak si naberou vodu do chobotu a pak si ji vyfrknou na záda.

A: A to není poslední nehoráznost, kterou nám levelisti provedli.

D: No, co to zas bude?

A: Dali nám samotnou tortillu, ale všechny ingredience jsme si museli posbírat ze stromů.

D: Tak to přesně dělají sloni. Když se chtějí najíst, tak sbírají listí ze stromu, protože ho mají hned u pusy.

A: Co dneska máš furt s těma slonama. To jsem tak přibrála? Nebo mám velké nos, odstátý uši.

D: Ne, slon má hlavně velký mozek a je moudrý. Skoro jako já. (zasměně) A já jsem si teď na někoho vzpomněl.

A: Na koho?

D: Vzpomínám na dávno ztraceného přítele slona.

A: Ztraceného?

D: Naposledy jsme se viděli, než ho vyplašila myš, a on se jí lekl, protože se bál, že mu vleze do chobotu.

A: Ty se kamarádíš se slony?

D: Jistě, mají totiž úžasný hudební sluch.

A: Velké uši, skvělý sluch.

D: A skvělý čich.

A: Tak jasný. Velký chobot, skvělý čich.

D: Krásně troubí, a to ani nepotřebuje trubku.

A: No s takovým chobotem.

D: Slon má paměť ... jako slon. Pamatuje si všechny písničky, všechny sloky – má dokonce lepší paměť než...

A: Než naše babička!

D: Ehm ano, ta si toho občas pamatuje až moc.

A: Myslíš to, jak zapomínáš vynést koš, umýt nádobí, koupit rohlíky,...

D: Myslím, že to stačí Aničko, vím moc dobře na co zapomínám.

A: A nevíš, kde by třeba mohl být?

D: Nevím, ale můžeme ho zkusit zavolat.

A a D: Slone!!!

D: To není moc zvučné. Musíme ho zavolat sloním jazykem. kamilův příšerný skřek.

S: Co to jako bylo?

D: Sloneeeee. Tak rád tě zase vidím. ... Tohle bylo přece svolávání stáda vaší řečí.

S: Servus stará vojno! Jsme se neviděli celou věčnost!

D: Děti, musím vám představit svého starýho kamaráda slona. Spolu jsme zažili neuvěřitelné věci.

A: Těší nás.

D: Někdy je sice jako slon v porcelánu – tak s ním děti mějte trpělivost. Když řekne nějakou blbost, on to tak nemyslí, on prostě jen vzpomíná. A moc ho nedrážděte, není nic horšího než splašený slon.

S: Jak krutě poznal indický sultán roku 1398 v bitvě u Dillí, kdy mu jeho vlastní zdivočelí váleční sloni rozduplici vojsko.

A: Tak když je to takový muzikant a pamatuje si tolik písniček, tak by jsme si mohli nějakou zazpívat.

S: Ahm. A kterou?

A: No třeba.

D: Tak nějakou vhodnou pro dnešní večer.

S: Kdo to tady vede!

D: Tobiaš.

S: A někdo zkušenější?

D: Pavle, prosím, jaké je téma dnešního večera? Pavle

S: Skvělé, zazpíváme si píseň o prvním setkání Ježíše s učedníky – píseň číslo 835 349.

Hodte síť | kluci mí | já dnes nechci zůstat hladový
Síť prázdný | i kapsy mý | natáhl jsem si sval zádový
Bratře Kubo | už mám dost | tady chytneš leda starou kost
Bratře Jane | počkej né | koukej kdo to támhle v dáli jde

Chválu mu vzdej (3x)

Tak brácha Chválu mu vzdej

Nazdar chlapi | co děláte | koukám, že tu ryby chytáte
Kdo jsi pane, | co bys rád? | Přišel ses nám tady posmívat?
Já jsem Ježíš | z Judy král | přišel jsem aby se zázrak stal
Napravo | síť hod' | bude ryb, že ti to urve lod'

Chválu mu vzdej (3x)

Tak brácha Chválu mu vzdej

RY – BIČ – KY!!!

SLE–PIČ–KY !!!

U – DIČ– KY!!!

JÉ–JÉ–JÉ–JÉ–JÉ!!!

REF: ...Ježíši chválu vzdej

4. den (15. 8. 2023) — Výlet

A: *heká* Dál už nedojdu, Dědo!

D: Jakto?

A: Dneska jsem si zase uťapala nožičky, odsud už mě budeš muset odnést!

D: Jaktože tě bolí nohy. Já jsem byl na výšlapu taky, a jsem jak Jura.

A: Jak jsi to dokázal, dědo. Prozrad' mi své tajemství!

D: Spravil jsem si klouby u pramenů Samuel, Rafael a Michael.

A: Jo jasně, a taky u pramene Selatiel, Daniel, Penuel, Fanuel.

D: ! Ale ty prameny tu fakt jsou, naložil jsem se do nich a zase po letech se cítím jako mladý hoch!

A: Objevil tajný trik. Doktoři tohoto muže nenávidí!

D: Aničko, a co jsi zažila ty?

A: Potkala jsem Miloše, jak se vrací po ranním běhu do tábora: tomu říkám disciplína. Úplně mě to inspirovalo!

D: To jsem zvědavý k čemu!

A: Přidala jsem se k levelistům na koupání do potoka.

D: Ty jsi šla dobrovolně do potoka?

A: Chtěla jsem se smočit jen po kolena, ale pak mně to podklouzlo. Ale nemysli si, že jsem tak nešikovná! Byly tam hrozně kluzký kameny. A Karel mě taky trochu postrčil.

D: No, alespoň jsi zakusila léčivou sílu studené vody!

A: Nepřipadám si nijak vyléčeně.

D: Tak to pro tebe něco mám! Přinesl jsem ti minerální vodu z pramenů.

A: Na to už mě nenachytáš!

D: Co to povídáš?

A: Pít minerální vodu chutná jak lízat železnou tyč (-ne, že to bych někdy zkoušela.) Loni mě nikdo nevaroval... Ale teď se nedám!

D: Alespoň zbyde víc pro mě.

A: A pro slona. Kde vůbec je?

D: Slon se sluní.

A: Anebo sloní. (*smích pantomimou*)

D: Co kdybychom ho šli zkontrolovat?

A: Já nikam nejdu!

D: Aničko! Nohy jsou od toho, aby se používaly. Kdybys byla na vojně, musela bys maširovat od rána do večera. !Tak alou!

A: Levá, pravá, levá, pravá, ahoj děti, levá... (*ztišuje, zalézá*)

D: Cukr, káva limonáda

A: (*trochu se objeví*) čaj rum bum.

5. den (16. 8. 2023) — Sportovní den

A: Čau bráško, jsi tady?

D: Ne. Aničko, to jsem přece já. Děda.

A: Ale ne dědo, ty nevíš, co je teď IN.

D: To nevadí, já jsem byl IN ve své době.

Teď jsem už OUT. Nicméně... Drazí vítězové i poražení – a především vážení zúčastnění.

A: *ironicky* Jasně, hlavní je se zúčastnit žejo ... výmysl všech poražených.

D: Aničko, cítím tu zášť. Dnešní sportovní odpoledne prostě nedopadlo podle tvých představ?

A: Skoro jo. Ocitla jsem se na fotbalovém hřišti. Vidím, že hřiště je poněkud menší, ale stále rozdělené na půlku. Tak si říkám... bude fotbal, to bude má šance zazářit. Ale pak se dozvím, že mým cílem je vzít z druhé půlky hřiště propocená trička kluků.

D: No tak, nebyl to sice fotbal, ale něco z fotbalu jsi mohla využít, ne?

A: No taky že využila. Jakmile mě dohonili a plácli do ruky, svalila jsem se na zem a držela si koleno, jako správný fotbalista.

D: Aničko, to není pointa fotbalu přece. Myslel jsem, jestli jsi nevyužila svou rychlost a mrštnost.

A: Ne, já jsem jen ležela na zemi.

D: Takže mám to chápat tak, že jsi projela všechny disciplíny na plné čáře?

A: Svým způsobem.

D: No a co levely, šly levely lépe?

A: Necítím ruce.

D: Jakto?

A: Musela jsem přeručkovat žebřík, ale moje slaboučké ručičky to nezvládly. Pak jsem viděla vedoucí z šimeonek, jak si to tam ručkuje jako nic. Taky chci být tak **AKTIVISTICKÁ.**

D: Myslíš aktivní, Aničko.

A: Aktivní, aktivistická, to máš fuk.

D: No, tak alespoň jsi se na levelech dneska nemusela namáčet, ne?

A: To je pravda. Ale jak jsem zmokla, tak to bylo jako kdybych lezla potokem. S tou přeháňkou to levelisti už vážně přehnali!

D: Aničko. Nechceš mi tvrdit, že Miloš ovládá počasí?

A: Celou dobu je takové vedro, že všichni lezou do potoka dobrovolně. Člověk si prostě nemůže být jistý!

D: Ty jsi taky královna konspirátorů, vid'?

A: Inspirátorů?

D: Ale ne, prostě že si hrozně vymýšlíš.

A: No, vždyť!

D: Ty máš taky na všechno odpověď.

A: Ano.

D: Anno. Víš, na co je čas? Je čas odejít.

A: Daleko. V nohááách mááám už tisíc mil.

D: No, tak jedna další tě nezabije.

A: Tak ahoj. Čau bráško.

D: See ya bro.

6. den (17. 8. 2023) — Všichni pomáhali

A: Čau děcka!

D: Zdarec pastorec!

A: Jaké byly levely děti?..... Já se dnes cítila, jak na své brigádě. JAK VOTROK.

D: Ale Aničko, co to povídáš?

A: Takže takhle si jdu po louce a najednou BUM. Kamil jde k zemi s rukou vykloubenou ve vzduchu. Než se stihnu zasmát, levelistka Domča si to razí ke mně. Než mi ale dojde o co jí jde... BUM jsem na zemi já. (*Ubrečeně*) Svázaná, slepá bolestí a bezmocná. S Kamilem jsme na sebe stihli jen poráženecky kývnout!

D: A pomohl ti někdo nakonec?

A: Chtěli mi pomoci, ale já se nedala. Vzpomněla jsem si na příručku o přežití, přeřízla provazy o kámen ... a byla volná!

D: Jsem na tebe hrdý, Aničko. To je má krev!

A: No ale hned, co přijdu na další level, musím obíhat kilometrový okruh jen proto, že se netrefím do petky stojící taky kilometry daleko.

D: A nepřeháníš to trochu?

A: Nepřijde mi.

D: No ale tak další level už byl určitě lepší, ne?

A: No tak musela jsem na všechny čtyři. Levelista Karel na mě naložil kýbl s vodou jen proto, abych ho na sebe zas vylila!

D: Určitě to tak udělali všem, Aničko.

A: Tak proč jsem byla jediná tak moc promočená, to ti nepřijde jako nespravedlnost?

D: A není to jen tvój nemotorností?

A: *se pomalu otáčí na dědu, jestli opravdu slyší správně, co právě děda řekl.*

D: Dobře, jak myslíš. Ale tak však tě Miloš povzbuzoval, ne?

A: No... možná.

D: A Domča tě pak chtěla rozvázat, ne?

A: *poraženecky* Chtěla.

D: Jarek ti radil, jak mířit?

A: Radil.

D: pokýve hlavou A Petr tě celou dobu přidržoval?

A: Jo.

D: Tak vidíš. Všichni ti pomáhali.

A: No ale.

D: přísně ANIČKO.

A: No dobře dobře, nakonec to nebylo tak zlé.

D: Tak vidíš. Nesmíš na všechno koukat tak černě.

A: Máš pravdu dědo, ale tak to Xko z lan bylo opravdu náročný, to musíš uznat. Spadla jsem, a dvakrát. A vůbec, celej oddíl mě podporoval a tak jsem si řekla, že to zkusím.

D: Takže podpora od oddílu i od levelistů, to je skvělý. Jak to říkal včera Jirka, my jsme přeci jedna velká rodina.

7. den (18. 8. 2023) — Romština, slon a Desatero

D: Čae more.

A: Dežo, dala bych si chalku.

D: Anče, ty bys pořád jedla. Uklidni se, počítej se mnou: jeik, dui, trin, štar, panč, ochto, ija.

A: Dědo, to jsem netušila, že umíš tolik cizích jazyků.

D: Aby ne, za války jsem se naučil trochu rómsky od jednoho mechanika – kováře, který mi opravoval tank.

A: Železol!

D: Ano, Aničko, kovářství, kotlářství a podkovářství patří mezi tradiční romská řemesla.

A: A ty řemesla si přinesli už z Indie?

D: Ano, samozřejmě.

A: I podkovářství?

D: Jistě.

A: Oni dávali podkovy slonům, když sloni nemají kopyta?

D: No tak to samozřejmě ne, ale dávali je fakírům, ti to maj tak rádi.

A: A kde je pořád ten slon?

D: Můj přítel slon přijde pro nás, aby nás odstěhoval.

A: Dědo, ty jsi zlatej. Já mám takovejch krámů, odměn, skleniček, korálků, hadrů, plyšáků, že bych to jinak neodstěhovala.

D: Tak zavoláme slona.

S: No moment, no moment, nejsem hluchej, ani blbej. Domluvili jsme se, že dorazím, tak jsem tu.

D: Výborně! Slon je nejušlechtilejší dopravní prostředek. Vždyť je to vlastně tank starověku.

A: On střílel chobotem dělový koule?

S: To jenom, když mám rýmu, jinak stříkám vodu.

A: No tak když je slon tady, tak bychom si mohli zazpívat nějakou písničku.

S: Nějakou? Já si pamatuju všechny.

A: No tak třeba tu číslo deset.

D: Deset, to je přece desatero.

S: Tak to si zazpíváme na konec, ale já chci ještě říci, že jsem byl taky na chvíli na levelech. Obžalovali mě, že jsem sežral úrodu z celého pole. Ale měli smůlu. Já si pamatuju všechny zákony, tak jsem se z toho vysekal raz dva.

A: Mě Adam na levelu vystřelil tak rychle, že jsem hlavou trefila to horní lano.

S: Šťastná to žena. Se mnou ani nehnuli.

D: I já jsem byl na návštěvě levelů. Velice mě zaujala disciplína s rourkami. rychle Kde bylo možno použít první rourky, druhé rourky a třetí rourky. Ty se pak nasazovaly na lano. A není rourka jako rourka. Celkově disciplína obsahovala tři základní typy rourek...

A: Dědo, nech toho, já si z toho levelu pamatuju stejně jenom toho houslistu.

S: Ale stejně. Nejhorší byl první level: naprosto nesmyslné příběhy, zamotaný jeden do druhého a

ten do třetího. Ta dnešní mládež si snad fakt už nic nepamatuje!

D: Hlavně, že už máme zabaleno a můžeme se vydat na cestu.

A: Byl to krásný týden plný nových tváří.

D: Dobrodružství,

S: vody.

A: jídla.

D: ... Takže se uvidíme na dni levitů,

S: ve sboru,

A: v nedělce,

D: na mládeži,

S: nebo až za rok.

D: ... Přejeme vám krásné dva týdny prázdnin.

A: Dlouhé víkendy a krátké týdny.

S: A pamatujte, co jste tu zažili!

D: Buďte s Bohem.

A: A zlý pryč.

S: Nasedááááááát. *troubí*

A, D, S: Jedééém.

... *dolů* ...

S: Děti, nebojte, já jsem na to nezapomněl. Vy jste zapomněly? Píseň č. 10.

Díky desateru správně život beru.

1. Miluj Boha nade všecko, zlato, prachy, vůbec nic nemůže se Bohu rovnat, jeho moc je bez hranic. Kdo užívá Boží jméno neuctivě ke klení, dokazuje, že si Boha dostatečně necení. Díky desateru ...

A2. Sedmý den vždy zasvěť Pánu, od práce si pohov dej! Starostí a štvání jindy užiješ si habaděj. Nezapomeň, co ti říká jedna z moudrých Božích rad: že máš svého otce, matku milovat a poslouchat. Díky desateru ...

3. Pejsci, sloni, ptáci, žáby, velryby i žížaly – všichni stejně jako lidé život darem dostali. Nenech si své tělo, duši špínou hříchu poskvřnit. Tuhle hroznou nečistotu nedokážeš mýdlem smýt. Díky desateru ...

A4. I ta liška vychytralá spálí se, když sklapne past. Nezapomeň: Bůh tě vidí! Nezvykej si šidit, krást! Neroztrušuj žádné drby, netvrď něco, co je lež. Rozmysli si, zda je pravda všecko to, co říci chceš. Díky desateru ...

DA5. Má-li soused vilu, bazén, přej mu to a nezávid! Závist umí lidské srdce spoutat jako hustá síť. Líbí se ti cizí žena? Tak si dobrý pozor dej! Nech si zajít chuť a příště po ní moc už nešilhej. Díky desateru ...

6. Všechna Boží přikázání shrnul Ježíš do dvou vět: „Miluj Boha, miluj lidi!“ Na tom ti má záležet. Díky desateru ...